

FADD KLUMME, maj 2025

Med øret til praksis!

Mandag morgen klokken 07:00 blev tre biler til én, da FADDs formand, Hanne Dalsgaard, direktør Tore Kargo og FADD-konsulent Jakob Rømer satte fælles kurs mod en stribe jyske medlemmer. Målsætningen var klar: Hvad optager kommunale medlemmer af FADD, hvad glædes de over, hvad er svært, og hvilke tendenser mærker de?

FADDs medlemmer er en skøn buket af selvejende, fondsejede, kommunale og regionale døgn- og dagtilbud inden for det specialiserede børne- og ungeområde. Alle vores medlemmer er organiseret nonprofit og har børn og familier i udsatte positioner allerhøjest på dagsordenen. Vi deler viden, udvikler praksis og styrker socialpædagogikken – og det har vi gjort i 130 år:

✓ Varme

✓ Viden

✓ Visdom

✓ Vedholdenhed.

Det kommunale fokus, som var afsættet for den jyske turné, var særligt vores nye formands ønske om at kigge indenfor i denne del af medlemmernes verden. Hanne har for mere end 30 år siden arbejdet i Københavns Kommune, men i de sidste tre årtier har hun haft fuldt fokus på Skovgården, der er et selvejende børne- og ungehjem nær Fuglebjerg.

Besøgene bragte os grundigt nord for Limfjorden, til Kronjylland og endeligt forbi en af landets største kommuner – vi havde valgt steder med størrelsesforskel, hvad både angår pladsantal og kommunestørrelse. Og hvad fandt vi så? Hvad oplevede vi? Og blev vi overraskede?

For det første: Nej, vi blev ikke overraskede. Heldigvis oplevede vi en nær forbindelse til medlemmernes steder og interesser. De pointer, vi fik med os, rimer 100 % med det, vi kender fra medlemmer, der arbejder udenfor det kommunale. Pointerne vender vi tilbage til.

Vi oplevede nogle sunde faglige miljøer, hvor alle var superdedikerede til opgaven. Samtalerne vendte hele tiden tilbage til faglig kvalitet, fokus på børn og familier og det

at skabe og vedligeholde socialpædagogiske kulturer, hvor mennesker kan dannes, trives og udvikles. Vi hørte ikke meget brok og utilfredshed. Langt de fleste havde gode samarbejdsrelationer med deres kommunale bagland, med socialtilsynet og fx deres naboer. De udfordringer, der blev berettet om, drejede sig fx om kommunale omstruktureringer, der ikke altid gav mening lokalt på børne- og ungehjemmet. Også fx visitationskompetence – hvem der afgør, om et konkret barn skal bo på stedet – var afgørende at forankre hos forstanderen, netop for at beskytte kulturen, de nuværende børn og selvfølgelig det nye barns muligheder for at komme i en positiv udvikling. Dette har allerhøjeste prioritet.

De steder vi besøgte var meget klare på, at hvis man som børne-ungehjem gerne vil tilbyde et rigtigt hjem så skal der være fokus på fællesskaber, relationer det at være sammen med børnene. Der skal være nogle gode voksne til at skabe tryghed, som værner om traditioner og som kan bidrage til at børnehjemmet føles som et barndomshjem.

Med en stribe besøg lagt bag os er det ganske umuligt at referere alle pointer. Dem tager vi med os i baghovedet, når FADD repræsenterer medlemmerne ved politikersnakke, følgegrupper og andre sammenhænge, hvor FADD repræsenterer fagfeltet. Men alligevel vil vi fremhæve nogle fund:

Vores kommunale kolleger berettede ikke om problemer med rekruttering. De havde typisk mange ansøgere af god kvalitet. Et sted fortalte om over 40 ansøgere til den sidste pædagogstilling, han havde slået op. Han havde over 30 uddannede og relevante ansøgere at vælge imellem. Samlet set peger erfaringerne på, at steder med høj faglighed, god ledelse, ordnede forhold og en ambitiøs tilgang til opgaven er vældig positiv, når dygtige folk søger nyt job. ...Men det er selvfølgelig ikke ensbetydende med at steder der har svært ved at rekruttere er dårlige. Men vi kunne dog erfare, at ovennævnte pointer var gældende for de steder vi besøgte i denne runde.

Kulturen/ånden/den røde tråd – kært barn har mange navne. Men stedernes fokus på at skabe og vedligeholde en stærk og positiv faglig kultur, der ikke "blæser omkuld", når noget er svært, var helt tydelig. De indlejrede kvaliteter "i murene" om fx generøsitet, hjælpsomhed og hjemlighed gik igen flere steder. Et sted fortalte lederen, at hun blev virkelig glad, når en medarbejder, der tilfældigvis var i nabolaget, kom indenfor på sin fridag for at sige hej i bare ti minutter – simpelthen fordi hun havde lyst. Det vidnede om et fællesskab og en relationel forbundethed, som var ægte – og det kan alle børn og voksne mærke. Vel vidende, at ikke alle steder kan tåle et grænseløst renderi, så var det på dette sted et tegn på noget godt.

Når socialpædagogikken og ledelse lykkes, kan man opleve at være ”stille stolt”. Et begreb, der dækker over en stolt følelse, hvor man ikke løber rundt med hænderne over hovedet, mens der råbes hurra, men snarere der, hvor man kan se og mærke, at det er lykkedes at skabe ægte tilhørsforhold, ægte lyst til at være sammen og stille og solid progression for et menneske eller en gruppe. Netop denne følelse er fagligt brændstof af den fineste karat.

Et af stederne, vi besøgte, fik os til at konkludere, at kommunale og selvejende døgntilbud har langt mere, der er ens, end der er forskelligt. Hanne Dalsgaard og lederen på dette sted havde skræmmende meget til fælles. Deres steder havde utallige fællestræk, udviklingsbaner og fælles prioriteter. Det blev underbygget, at FADDs samling af selvejende og offentlige tilbud giver utrolig god mening, og potentialerne i vores fællesskab er fantastiske. (Det vidste vi godt 😊)

- Vi er lige optagede af at give børn og unge en ballast til deres voksenliv
- Vi er lige optagede af at støtte børn og unge i deres skolegang og uddannelse
- Vi er lige optagede af at give børn og unge gode oplevelser
- Vi er lige optagede af at en faglig bevidsthed har betydning for børn og unge som vi har vores varetægt.
- Vi forsøger ledelsesmæssigt at skabe vilkår der kan bringe det bedste frem i børn, unge og voksne.

Vi har mødt steder hvor der var to på arbejde til 11 unge – det kræver bestemte unge for at det kan virke. Og i samme unge har vi besøgt et sted hvor der var tre på arbejder til 6 unge, hvilket fortæller noget om de udfordringer de unge havde. Forskellene er store derude og det skal de også være, fordi behovene er forskellige – men lighederne er også tydelige: Socialpædagogikkens DNA har vi til fælles og ønsket om at skabe positive forandringer for mennesker.

Vi elsker at lægge øret til praksis, at samle perspektiver og pointer ind fra vores medlemmer.

Dette er med til at berige den faglige indsigt, vi har, som i vores interessevaretagelse er den stærkeste valuta, der findes. Vi sætter en ære i at bruge praksiseksempler fra denne måned, når vi repræsenterer faget, socialpædagogikken og de børn og familier, det hele handler om – det er vores dedikation.

Tak for turen, det var en fornøjelse. Vi glæder os til den næste tur.

Hanne, Jakob og Tore